

יצאו? שהרי אף על גב שתרח
היה עובד לעבודה זרה, פיון
שהתעורר בהתעוררות טובה
לצאת עם אברהם, וראינו
שהקדוש ברוך הוא מרצה
מתשובת הרשעים, והתחיל
לצאת, למה לא כתוב לכו לכם?
למה לאברהם לבדו לך לך?

אמר לו רבי שמעון, אם תאמר
שתרח, כשיצא מאור פשדים, זה
היה פני לחזר בתשובה - לא
כף! אלא כשיצא, יצא להנצל,
שכל בני ארצו רצו להרג אותו.
פיון שראו שנצל אברהם, היו
אומרים לתרח: אתה הוא שהיית
מטעה אותו בפסילים הללו.
ומתוך ההפחדה שלהם יצא
תרח. פיון שהגיע לחרון, לא יצא
משם אחר כף, שכתוב וילך
אברהם כאשר דבר אליו ה' וילך
אתו לוט. ואלו תרח לא כתוב [ב]

[ב] אלא ויצא.

פתח ואמר, (איוב לח) וימנע
מרשעים אורם וזרוע רמה
תשבר. הפסוק הזה הקימוהו,
אבל וימנע מרשעים אורם - זה
נמרוד ובני דורו שיצא אברהם
מהם, שהיה אורם. וזרוע רמה
תשבר - זה נמרוד.

דבר אחר וימנע מרשעים אורם
- זה תרח ובני ביתו. אורם - זה
אברהם. לא כתוב האור אלא
אורם, שהיה עמהם. וזרוע רמה
תשבר - זה נמרוד, שהיה מטעה
אחריו את כל בני העולם,
ומשום כף כתוב לך לך, כדי
להאיר לך ולכל אותם שיצאו
ממך מכאן והלאה.

עוד פתח ואמר, (שם לו) ועתה לא
ראו אור בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה ותטהרם. ועתה לא
ראו אור - מתי? בשעה שאמר
הקדוש ברוך הוא לאברהם לך
לך מארצך וממולדתך ומבית

וממולדתך, פיון דכלהו נפקו למהך, אמאי
לא אתמר ליה דכלהו יפקון. דהא אף על גב
דתרח הוה פלח לעבודה זרה. פיון דאתער
באתערותא טב למיפק בהדיה דאברהם,
וחמינן דקדשא בריך הוא אתרעי בתיובתא
דחייביא ושרא למיפק אמאי לא כתיב לכו
לכם, אמאי לאברהם בלחודוי לך לך.

אמר ליה רבי שמעון, אי תימא דתרח כד
נפק מאור פשדים בגין לאהדרא
בתשובה הוה, לאו הכי. אלא כד נפק
לאשתזבא נפק, דהווי כלהו בני ארעיה בעאן
למקטליה. פיון דחזו דאשתזיב אברהם הווי
אמרי ליה לתרח, אנת הוא דהוית מטעי לן
באלין פסילין, ומגו דחלא דלהון נפק תרח,
פיון דמטא לחרון לא נפק מתמן לבתר,
דכתיב וילך אברהם כאשר דבר אליו ה' וילך
אתו לוט, ואילו תרח לא כתיב (בית ובלה, אלא ויצא).

פתח ואמר (איוב לח) וימנע מרשעים אורם
וזרוע רמה תשבר. האי קרא אוקמוהו,
אבל וימנע מרשעים אורם, דא נמרוד ובני
דריה דנפק אברהם מנייהו דהוה אורם.
וזרוע רמה תשבר, דא נמרוד.

דבר אחר וימנע מרשעים אורם, דא תרח
ובני ביתיה. אורם, דא אברהם. האור
לא כתיב אלא אורם דהוה עמהון. וזרוע
רמה תשבר, דא נמרוד דהוה מטעי אבתריה
פל בני עלמא, ובגין כף כתיב לך לך. בגין
לאנהרא לך ולכל אנון דיפקון מינה מפאן
ולהלאה.

הו פתח ואמר, (איוב לו) ועתה לא ראו אור
בהיר הוא בשחקים ורוח עברה
ותטהרם. ועתה לא ראו אור, אימתי, בשעתא
דאמר קדשא בריך הוא לאברהם לך לך